

РУСЕНСКИЯТ ВИЛАЕТСКИ ВЕСТНИК „ДУНАВ“ И БЪЛГАРСКИТЕ МУ СЪТРУДНИЦИ - СТОИЛ ПОПОВ И ИВАН ЧОРАПЧИЕВ

Иван Марков

С утвърждаването на новото административно деление на Османската империя и създаването на вилаеите, за генерал-губернатор на Дунавския вилаят е назначен младотурският реформатор, динамичният и интелигентен валия Мидхат паша. Младият управител, който няколко години преди това обхожда развитите западни държави и се запознава с подема на цивилизована Европа, пристига в определения за областен център Русчук с желание да осъществи своята амбициозна програма за модернизиране на управлението и съществуващата консервативна местна власт, да повиши авторитета на държавата и да промени отношението на чуждите наблюдатели към нея. А тяхното впечатление от състоянието и реда в империята е в повечето случаи негативно. Осъзнал повсеместната изостаналост в провинциите на империята, новият управител започва да провежда необходимите реформи в живота на областта. За тяхното осъществяване обаче са нужни нови хора. Използвайки прокламираните, но по ред причини неспазвани до това време постановки на Танзимата, той си позволява по-широко да привлече в своята администрация наред с представителите на зараждащата се местна турска интелигенция, образовани българи и хора от другите етноси, обитаващи Балканите. Подбира за бъдещи свои сътрудници само подгответи личности. Освен задължителната лоялност към властта, повечето от тях притежавали и качествата на специалисти с висок авторитет сред населението и сериозни познания по османското законодателство, владеещи добре говоримия и писмен турски език и можещи да му бъдат в услуга при реализирането на предстоящите реформи¹. Той от своя страна ги поставя преднамерено на периферни длъжности в своя екип, но все пак, този факт му дава основание да се представи пред пребиваващите в Русчук европейски дипломати като лоялен към „раята“, модерно мислещ държавник. С новата си философия на управление губернаторът преследва и двойната цел - да ограничи растящото сред населението на областта руско влияние и част от българите да бъдат приобщени към властта.

Паралелно на мащабната си дейност по реформиране управлението на стопанството, съдопроизводството, транспорта и учебните заведения през 1864 г. Мидхат паша открива в Русчук държавна печатница. Тя се помещава в сградата на